

GENOMBROT. Björn Röcklinger fick sin proffstränarlicens 2003. Efter många års slit har hans stall börjat nå allt fler framgångar. Men under tävlingarna behövs mer än yrkesskicklighet. "Jag har alltid de här jeansen och den här tröjan. Det är kanske lite fänigt, men jag har fått för mig att det ger tur."

Hårt slit bakom travvinsterna

Förra året fick travtränaren Björn Röcklinger sitt stora genombrott. Vid de flesta av segrarna har förstekusken Juha Siirtonen suttit i sulkyn. UNT följde med duon till V-64 på Solvalla när det oerfarna stoet Luxury Ladys tävlingsnerver skulle testas.

Text:
Marie Ström
marie.strom@unt.se
018-478 17 44

Foto:
Pelle Johansson
för.efternamn@unt.se

Det är förmiddag på Julmyra gård, en dryg mils skogsväg från Heby. Travtränaren Björn Röcklinger har varit uppe sedan klockan sex. Han vet att dagen kommer att bli lång. I kväll ska treåriga Luxury Lady tävla på Solvalla. Men innan dess ska resten av de 28 travhästarna i stallet tas om hand och träningsköras.

Björn Röcklinger spänner fast sulkyn på fyraåriga valacken Roadshow och hoppar upp i språnget. Roadshow spelar med öronen och styr nästan självmant mot rundbanan som är byggd med Solvalla som förlaga. Vinden är argsint. Lera och grus piskar upp från Roadshows hovar och färgar Björn Röcklingers mörkblå jacka alltmer grå. Han träningskör ett tjugotal hästar varje dag året runt och åker på travtävlingar flera gånger i veckan. På frågan vilken den viktigaste egenskapen hos en travtränare är, tvekar han inte.

– Tålmod. Vill man få hästarna att springa gäller det att träna så mycket som möjligt. Visst kan det vara jobbigt mitt i vintern när det är 22 minusgrader, men det finns inget annat sätt.

VID SIDAN AV BANAN STÅR Julmyra gårds grundare, Staffan Svensson, och följer ekipaget med blicken. Han letade i nio år innan han hittade en plats som var tillräckligt bra för att förverkliga sin dröm och affärsidé: att bygga en hästby med tränings- och tävlingsanläggningar. Han har hittills satsat 25 miljoner kronor på projektet och travtränaren Stig H Johansson gick nyligen in som delägare.

I framtiden planeras ridhus, paddock, fältrittbana, gemensamt hovslageri, veterinärklinik och en förskola på det 240 hektar stora området. Förutom Björn Röcklinger finns nio travtränare på gården – varav ytterligare en arbetar professionellt.

EGEN DRÅNG. Björn Röcklinger fixar det mesta på gården i Julmyra. Varje dag träningskör han ett tjugotal travhästar och flera gånger i veckan åker han på tävlingar. "Än så länge skor jag hästarna också. Jag är självlärd. Jag skulle inte ha råd att anlita hovslagare."

Nu för tiden finns det inga enkla lopp. Det är samma kuskar som kör hela tiden. Man måste köra ofta om man ska hänga med."

– DET HAR BETYTT MYCKET FÖR MIG att flytta till Julmyra. Det är egentligen sedan jag kom hit som det börjat gå bra, säger 33-åriga Björn Röcklinger som fick sitt genombrott som proffstränare förra året då hans stall sprang in 1,2 miljoner kronor. Även i år har framgångarna fortsatt. Hittills ligger den intjänade vinstpotten på 400 000 kronor. Så vad är det som gjort att han lyckats just nu?

Att hans ihärdiga och metodiska arbete börjat löna sig skulle kunna vara ett svar. Att hästarna hållit sig friska och att flytten till Julmyra underlättat träningen är andra. Men det finns även en annan faktor: tur.

Det började 2007 när Björn Röcklinger skulle guida en ny hyresgäst på Julmyra gård. Mannen hade aldrig tidigare intresserat sig särskilt för trav. Men efter mötet beslutade han sig för att satsa på sporten och gav Björn Röcklinger i uppdrag att köpa in hästar – både lovande ungdjur och startklara tävlingshästar. I dag tillhör 12 av de 28 hästarna i stallet mannens bolag Star Trotting Limited.

Ett år senare dökturen upp igen. Plötsligt stod den erfarna kuskén Juha Siirtonen i stallet. Han var på Julmyra gård för att hälsa på en vän och stod just beredd att lämna proffskuskutillvaron i Italien för kärleken Karin och sonen Samuel i Enköping. I maj förra året körde han sitt första lopp för Björn Röcklingers stall. Nu är han förstekusk, rådgivare och har hållit i tömmarna i de flesta av vinnarloppen.

– Han är lugn och har en bra känsla för hästarna. Han vet att man inte alltid kan vinna, ibland är det

bättre att acceptera det och inte pressa hästarna för mycket, säger Björn Röcklinger.

ROADSHOW HAR HUNNIT BLI LÖDDRIG av svett när Björn Röcklinger styr upp mot stallet. Där väntar nästa utmaning: en av hästarna har tappat en sko. Björn Röcklinger tar fram släggan och spikar snabbt dit en ny. Han är självlärd hovslagare.

– Att anlita en hovslagare skulle bli för dyrt och ta mer tid. Det är enklare att fixa det själv. Att vara travtränare är rätt tufft ekonomiskt. För de flesta är det bara en hobby. Björn Röcklinger är född på Gotland och brukade spela på trav i tidiga tonåren. Det väckte hans intresse för sporten. När han var 14 år började han hjälpa en tränare vid Visbytravet efter skolan.

– Jag märkte att jag fick bra kontakt med hästarna. De är otroliga individer. Att kunna reglera farten och kraften hos dem är häftigt, säger han. Klockan tre på eftermiddagen leder Björn Röcklinger in Luxury Lady i hästransporten. Då har han redan hunnit träningsköra 18 hästar. Luxury Lady har däremot fått samla krafter hela dagen, och under gårdagen "joggades" hon bara lite. Själv har Björn Röcklinger tagit på sig turkläderna, som han motvilligt erkänner att han bär inför varje lopp: en tjock mörkblå tröja, jeans och svart jacka.

Strax efter halv fem rullar hästransporten in på Solvallas stallområde.

Björn Röcklinger drar försiktigt in Luxury Ladys svans tills hon backar ur transporten på darrande

ben. I pannan har hon en fläta med en pärldekoreerad rosett och i öronen sitter dämpande vadd för att göra henne lugnare.

– Nu märks det att hon är laddad. Hon vet vad hon ska göra, säger Björn Röcklinger och ger sig i väg för att hämta nummerbrickan. Ute på stallbacken är det många bekanta ansikten. Björn Röcklinger hälsar, skakar hand och får ett inramat fotografi på hästen Lukas E som vann ett lopp i Gävle för stall Röcklinger förra torsdagen.

EN DRVG TIMME FÖRE START kommer Luxury Ladys ägare Peter Söderström. Han bor också på Julmyra gård och äger ett tiotal travhästar. Två av dem tränas av team Röcklinger som förutom Björn och Juha Siirtonen består av hästskötaren Jenny Andersson och Dan Röcklinger som nyligen flyttade till Julmyra från Gotland för att hjälpa sin allt framgångsrikare lillebror.

– Björn jobbar hårt som satan. Han vill verkligen framåt, säger Peter Söderström.

Luxury Lady är född och uppvuxen i Östervåla. Peter Söderström, som följt henne sedan hon var ett föl, har stora förhoppningar. Och hon har anlag att brås på. Hennes pappa Luxury Ås sprang in fyra miljoner kronor under sin karriär.

– Han var kung på banan och visste om det. Luxury Lady är tyvärr inte riktigt lika bra. Det är svårt att hitta vinnarhästar. Bara tio procent av alla travhästar går runt, säger Peter Söderström innan han försvinner upp på läktaren.

RADARPAR. Juha Siirtonen (till vänster) debuterade som kusk som 16-åring i Tammerfors. Nu kör han för Björn Röcklinger (till höger). "Det var bara tur att vi råkadet träffas. Vi funkar bra ihop – vi har bra kemi och lite samma humor", säger Juha Siirtonen.

NYBÖRJARE. Luxury Lady är på Solvalla mest för att observera. Resultatet blir ändå en stor besvikelse: galoppstart och sistaplats. "Hennes framtid avgörs inte nu. Det viktigaste är att det inte blir för mycket fel så hon blir rädd för att tävla", säger Björn Röcklinger.

En knapp timme före start dyker förstekusken Juha Siirtonen upp i pilotglasögon, hjälm och ett lurigt leende. Han lutar sig lojt bakåt på armbågarna och pratar sävligt.

Han beskriver sig som en "vanlig finne" och berättar om hur intresset för travsporten väcktes på läktaren i Tammerfors dit familjen förlade sina helgutflykter. Hur han började hänga på stallområdet som 11-åring, lärde känna proffstränaren Jorma Kontio och gjorde sin tävlingsdebut som kusk redan som 16-åring 1979. Under sin 30-åriga karriär har han jobbat för flera stall, både i Europa och USA.

– Sverige är ett bra land att arbeta i. Här är det tryggt att köra eftersom alla följer reglerna. I Italien händer det mer på banan. Där kör kuskarna ungefär på samma sätt som italienarna kör bil.

KLOCKAN TICKAR ALLT NÄRMARE startskottet. Björn Röcklinger erkänner att nervositeten börjat virvla runt i magen. Det gör den alltid före loppet.

– När jag kör själv är jag inte lika nervös. Man är så maktlös när man står bredvid och tittar. Man vill ju inte att hästarna ska göra bort sig, säger han. Juha Siirtonen har ett annat psyk. När tio minuter återstår lättar han i sakta mak från sin tillbakalutade pose och stegar långsamt fram till Luxury Lady. Nervös? Juha Siirtonen ler lite bakom de stora glasögonen och skakar på hjälmen åt frågan.

– Neej. Jag försöker bara vara bäst och hoppas att hästen gör detsamma.

Luxury Lady startar som nummer fem i andra

loppet. Där tävlar elva treåriga ston som sprungit in högst 30 000 kronor. Luxury Lady, som sprungit in 19 000 kronor, tillhör inte favoriterna. Juha Siirtonen ska försöka ge henne ett enkelt lopp.

– Hon har kapacitet, men är mest här för att observera. Det viktigaste är att hon tycker det är kul, säger han innan han styr mot den nysladdade banan för en sista veterinärkontroll.

I sulkyerna bakom de oerfarna stona sitter däremot inga nybörjare. Bland kuskarna finns flera välkända namn: Örjan Kihlström, Björn Goop och Jim Frick. Björn Röcklinger tycker att konkurrensen har hårdnat de senaste åren.

– Nu för tiden finns det inga enkla lopp. Det är samma kuskar som kör hela tiden. Man måste köra ofta om man ska hänga med.

Prispengarna har inte riktigt följt med i utvecklingen. Björn Röcklinger tycker, liksom många andra travtränare, att för mycket av pengarna som travsporten drar in går till staten. I kväll har Luxury Lady chans att springa in 45 000 kronor. Av den summan får hästägaren 90 procent och travtränaren 10 procent, varav hälften går till kusen.

– Och prispengarna är i princip den enda lön jag har, säger Björn Röcklinger.

EN MINUT ÅTERSTÅR TILL START. Björn Röcklinger spänar spän mot startfällan. Luften är råkall. Förra gången Luxury Lady startade loppet hon nytt personligt rekord. Dagens mål är att förbättra resultatet. Men antiklimax kommer direkt: Luxury Lady blir

störd och börjar galoppa när startskottet brinner av. Juha Siirtonen kämpar för att få henne att hitta takten, men när hon gör det är det för sent. Tre tjejer skriker och delar ut glädjekramar när vinnarhästen Jeans Broline spränger mållinjen. Björn Röcklinger står tyst. För Luxury Lady stannar klockan på tre minuter och två sekunder – tjugo sekunder efter den näst sista hästen.

– Hon brukar nästan aldrig galoppa. Men hon är i början av sin karriär. Hennes framtid avgörs inte nu. Det viktigaste är att det inte blir för mycket fel så att hon blir rädd för att tävla, säger Björn Röcklinger och går för att ta emot det svettiga och besvikna ekipaget.

LUXURY LADY FRUSTAR OCH SLÄNGER med huvudet. En aura av ånga ligger över henne när hon leds in i stallen. Utanför boxen samlas Björn Röcklinger, Juha Siirtonen och Peter Söderström. Den uppsluppne nervösa stämningen före loppet är borta. Björn Röcklinger tittar ner i stallgolvet och mumlar nåt om att det inte var helt oväntat. Peter Söderström och Juha Siirtonen nickar.

– Så här är travet. Ingen dans på rosor, säger Peter Söderström. Men ändå. En dag kommer skrällen. Hoppet är grundbulten i det svenska travets maskineri. Nu gäller det att glömma och ladda om. Om ett par veckor ska Luxury Lady tävla igen. Kanske går det bättre då.

"När jag kör själv är jag inte lika nervös. Man är så maktlös när man står bredvid och tittar."